

از کوزه همان برون تراود که در اوست!

امیر جواهری لنگرودی

شنبه ۲۴ اسفند ۱۳۸۷

شورای عالی کار، عصر چهارشنبه ۲۱ اسفند ۸۷،

حداقل دستمزد سال ۱۳۸۸ کارگران ایران را به مبلغ ۲۷۴ هزار و ۵۰۰ تومان تعیین کرد!

خبرگزاری های رسمی جمهوری اسلامی اعلام داشته اند: " شورای عالی کار متشکل از نمایندگان گروه های کارگری، کارفرمایی و دولت، عصر امروز در دومین جلسه رسمی خود حداقل دستمزد سال آینده کارگران را دو میلیون و ۷۴۵ هزار ریال تعیین کرد " در ادامه اعلام شده: " بر اساس مصوبه شورای عالی کار حداقل مزد روزانه کارگران در سال آینده رقمی معادل ۹۱ هزار و ۵۰۰ ریال خواهد بود که این رقم نسبت به سال گذشته ۲۵ درصد افزایش داشته است." در پایان خبر آمده است: " همچنین از ابتدای سال ۸۸ به میزان ۵ درصد آخرین مزد ثابت و یا مبنای سال جاری به اضافه روزانه ۱۴ هزار و ۶۴۰ ریال به دستمزد کارگران افزوده می شود، مشروط به اینکه دستمزد روزانه هر کارگر از مبلغ ۹۱ هزار و ۵۰۰ ریال کمتر نشود. " ایلنا می افزاید: " در مورد نرخ پایه سنوات مشمول طرح های طبقه بندی مشاغل مبلغ یاد شده برای گروه یک بوده و برای سایر گروه ها بر اساس جدول اعلامی از سوی وزارت کار اقدام می شود. در مورد مبلغ کمک هزینه خانوار نیز مانند سال گذشته عمل می شود" (خبرگزاری ایلنا - مهر، ۲۱ اسفند ۸۷)

این همه در حالیست که سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و اتحادیه آزاد کارگران ایران طی بیانیه ای مشترک در تاریخ ۱۸ اسفند ماه ۸۷ گزارش کرده اند: " ما با بیش از ده هزار امضا توسط جمعی از کارگران فراخوان دهنده طومار خواست افزایش دستمزدها تحویل، شورای عالی کار، مجلس شورای اسلامی و مجمع تشخیص مصلحت نموده ایم"....

بیانیه نویسان اعلام می دارند: " از آنجا که نرخ تورم اعلام شده توسط بانک مرکزی همیشه نصف نرخ تورم واقعی موجود در جامعه بوده است و بر اساس پیش بینی های اقتصاددانان و اجرای بخشی از سیاستهای معطوف به طرح تحول اقتصادی، هزینه های زندگی در سال آینده به طور سرسام آوری افزایش پیدا خواهد کرد .

لذا: سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و اتحادیه آزاد کارگران ایران اعلام میدارند بر اساس هر گونه کارشناسی علمی و منصفانه هم اینک حداقل دستمزد کارگران باید یک میلیون و پانصد هزار تومان باشد." در ادامه بیانیه آمده است: " در این راستا و برای تامین یک زندگی انسانی برای کارگران، ما به عنوان قدم اول برای جبران فقر و فلاکتی که بر کارگران ایران تحمیل شده است اعلام میداریم:

حداقل دستمزدی که طی روزهای آینده در شورای عالی کار به تصویب میرسد نباید کم تر از یک میلیون تومان در ماه باشد و ما بدینوسیله به نمایندگی از بیش از ده هزار کارگری که تا کنون طومار خواست افزایش دستمزدها را

امضا کرده اند از کسانی که در شورایی عالی کار بدون حضور نماینده های واقعی کارگران برای نیروی کار آنان نرخ تعیین میکنند مصرانه میخواستیم نیروی کار ما کارگران را مانند سالهای گذشته به حراج نگذارند و بر خواست کارگران برای تعیین حداقل دستمزد به مبلغ یک میلیون تومان تن در دهند " <http://www.syndicavahed.info> ...

جدا از خواست بیش از ده هزار امضاء کننده کارگر که یاد شد. نماینده گان دفاتر " خانه کارگر " در اغلب شهرستانها و استانها، طی چند ماه اخیر در هر فرصتی در گفتگوبا ایلنا ضمن طرح مشکلات، بالا بودن هزینه سرسام آور زندگی، نرخ بالای تورم، گرانی خواربار، مسکن، بدهی یکایک کارگران به بانک ها و نزول خواران حاجی بازاری و صندوق های قرض الحسنه، کوهی از مشکلات خود را پیش پای نشست در بسته به اصطلاح " شورای تعیین دستمزد ها " قرار دادند. کارگران به زبان خویش اعلام می دارند؛ ارقام اعلام شده بانک مرکزی که معیار ارزش یابی تعیین نرخ دستمزد سالانه به حساب میرود، همواره پائین تر از نرخ میزان تورم سبد هزینه خانوار کارگری جاری در حیات روزانه اش می باشد. خبرگزاری ایلنا در تاریخ ۱۱ اسفند ۸۷ از قول حسن صادقی از سرکردگان سابق شورای عالی کار نوشت: استناد قانونی افزایش مزد سالانه کارگران را ماده ۴۱ قانون کار عنوان کرد و آن اینکه، سبد هزینه خانوار کارگری بر اساس ۳۶ قلم کالا تعیین می شود؛ در حالیکه سبد هزینه ای که بانک مرکزی اعلام می کند بر اساس شاخص قیمت هادر ۳۵۴ قلم کالا است.

ولی این در حالی است که در سبد هزینه اعلامی بانک مرکزی، کالاهای لوکس نیز وجود دارد، در عوض در سبد هزینه خانوار کارگری، کالاهایی مثل ماشین های گران قیمت وجود ندارد و بیشتر این سبد تامین کالری و نیازهای اولیه و ضروری خانوار کارگری است. در همین روز خبرگزاری کار بازمی نویسد: " مزد روزانه کارگر در سال ۵۸ رقمی معادل ۵۶۷ ریال بود اما هر چند که این رقم امروز نسبت به آن سال ۱۲ هزار و ۱۰۰ درصد افزایش داشته است، اما در مقایسه با رشد ۱۷ هزار درصدی تورم که در ۳۰ سال گذشته به وجود آمده است مشخص می شود که هنوز افزایش مزدی چهار هزار درصد عقب است." (ایلنا، ۱۱ اسفند ۸۷) بر پایه رقمی که اعلام شده است نشان میدهد که، میزان دستمزد واقعی می بایست یکی از مشکلات موجود در رابطه خلاء میان سبد هزینه زندگی و خط فقر بوده را که در شرایط اقتصادی حاکم بر جامعه در طی این سال ها هیچگاه این خلاء پرنشده، پاسخ می داد. ولی برای " شورای عالی تعیین دستمزد، درب به همان پاشنه می گردد.

آنچه در عصر چهارشنبه ۲۱ اسفند ۸۷ در اطاقهای در بسته به نام نماینده گان " شورای عالی کار متشکل از نمایندگان گروه های کارگری، کارفرمایی و دولت" به انجام رسید، نشانه کمترین توجه به انبوه خواست ها و مطالبات کارگران و فریاد این کارگراست که می گوید: " چه اهمیتی دارد که من چند سال دارم. دختر سه ساله ام اصلا رنگ لباس نو را ندیده، همسرم مجبور است در یک اتاق ۱۲ متری با من بسازد، مکتی می کند و ادامه می دهد: می دانید چند وقت است رنگ گوشت را ندیده ایم؟

اخبار و گزارشات درون کشور موثد این است که از يك سو؛ دولت درآمد حاصله از منابع سرشار ایران را یا چپاول کرده و در جیب سران همین حکومت سرازیر میکند و یا میلیاردها دلار از آن را خرج پروژه های خود و بخش خودمانی و خودشانی می سازد. این پروژه ها هیچ سودی برای مردمان محروم کشور ندارند و از دیگر سو؛ میبینیم که چطور زنان و مردان زحمتکش ایران باید روزها، هفته ها، ماهها و ای بسا یک یا دو سال همان حقوق حداقل خود

را هم دریافت نکنند و نتوانند پاسخگوی پایهای ترین نیازهای خانوادهایشان باشند و هیچگاه گوشت و مرغ و میوه برسر سفره هایشان راه نیابد. من پیشتر هم نوشته ام ؛ تشکل، تجمع، اتحاد عمل های موردی یا پایدار، پُر دوام و کارآمد، سازمانیابی تشکل های مستقل سراسری و اتحاد عمل وسیع جنبش های اجتماعی موجود در سطح جامعه، برانگیختن وسیع ترین همبستگی بین المللی در راستای پشتیبانی از مبارزات کارگران ایران، حلقه مقدم رودرویی با استبداد حاکم است. در این راه از هیچ اقدام جدی و موثر فروگذار ننماییم!

ما در طول ماه ها، هفته ها و روزهای گذشته با موج وسیع اعتراضات کارگران محروم میهنمان، بخاطر عدم پرداخت حقوقشان دست به اعتراضات گسترده ای زدند. بطوری که در سطح سایت ها و وبلاگ های گوناگون داخل کشور این اعتراضات بشکل زیر شمارش شده است:

* اول بهمن، کارگران شرکت پارسیلون خرمآباد در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق عقب افتاده خود تجمع کردند. کارگران بجان آمده که در وضعیت معیشتی سختی قرار دارند، با مسئولان در کارخانه درگیر شدند.

* شش بهمن ۸۷، کارگران محروم شهرداری اهواز در اعتراض به پرداخت نشدن ۶ ماه حقوق خود دست به یک تجمع اعتراضی زدند.

* هشت بهمن ۸۷، کارگران صنایع فلزی به دلیل پرداخت نشدن حقوقشان در مقابل دفتر احمدینژاد تجمع اعتراضی برپا کردند. مأموران نیروی انتظامی از ترس، این حرکت اعتراضی کارگران را محاصره کردند.

* دهم بهمن ماه ۸۷، در هفته خوزستان، بیش از ۱۵۰۰ تن از کارگران نی بر نیشکر اعتصاب کردند. آنها خواستار پرداخت به موقع حقوق و پاداش سالانه شان شدند.

* دهم بهمن ۸۷، شاهد چند حرکت اعتراضی دیگر کارگری نیز بودیم. از جمله در پاکدشت کرج، کارگران سازمانیه در مقابل دادگستری این شهر تجمع اعتراضی برگزار کردند. آنها که از دزدی و غارت حقوقشان بجان آمده بودند، میگفتند: "دو سال است حقوقشان پرداخت نشده است".

* ایضا روز دهم بهمن ۸۷، کارگران کارخانه پیریس سسندج برای بیان خشم و اعتراض خود به تهران رفتند و در مقابل دیوان عدالت اداری تجمع اعتراضی برگزار کردند.

* روز سیزده بهمن ۸۷، بیش از ۲۰۰ تن از کارگران کارخانه قند بردسیر همراه با خانواده های خود، در مقابل اداره کار و همچنین در مقابل دادگاه در این شهر تجمع اعتراضی برپا کردند. اعتراض آنان نیز پرداخت نشدن حقوق عقب افتاده شان بود.

* روز پانزده بهمن ۸۷، همزمان با حضور وزیرکار در همدان کارگران اخراجی شرکت سامیکو، در مقابل استانداری تجمع اعتراضی برپا کردند. اعتراض آنان همچنین بخاطر تاخیر در پرداخت حقوق خود بود.

* روز نوزدهم بهمن ۸۷، کارگران نساجی خامنه شبستر که در وضعیت معیشتی سختی قرار دارند در مقابل کارخانه تجمع کردند. اعتراض آنان به ۱۸ ماه پرداخت نشدن حقوق عقب افتاده شان بود. این کارگران محروم که تا بحال چندبار تجمع اعتراضی دست زدند يك هفته بعد هم در مقابل اداره کار در تبریز تجمع اعتراضی دیگری برگزار کردند.

* روز بیستم بهمن ۸۷، کارگران کارخانه های "فرنخ" و "مه نخ" قزوین در مقابل استانداری تجمع اعتراضی کردند

پس از گذشت بیش از ۷ ماه که از اخراج نزدیک به ۴۰۰ تن از کارگران میگذرد، هنوز هیچگونه پرداخت بیمه‌های به آنها صورت نگرفته است و حقوق عقب افتاده نیز پرداخت نشده است.

*ایضا روز بیستم بهمن ۸۷، کارگران کارخانه سرب و روی زنجان نیز تجمع اعتراضی برپا کردند. این کارگران محروم چند ماه است که حقوق دریافت نکرده‌اند.

*روز بیست دوم بهمن ۸۷، بیش از ۳۵۰۰ تن از کارگران لوله‌سازی اهواز یک راهپیمایی اعتراضی برگزار کردند. آنان خواستار امنیت شغلی و حقوق عقب‌افتاده خود بودند. کارگران بدون توجه به تهدیدهای ماموران، به خیابان ریختند.

*روز بیست چهارم بهمن ۸۷، کارگران صنایع چوب طالقانی در مقابل وزارت کار در خیابان آزادی تهران تجمع اعتراضی برگزار کردند. یکسال است که این کارگران هیچگونه حقوقی دریافت نکرده‌اند.

* کانون نویسندگان ایران در پنجم اسفند ۸۷ با انتشار بیانیه‌ای علیه موج جدید سرکوب و اختناق در کشور اعتراض کرد. رد بخشی از بیان کانون آمده است: "... بر میزان احضارها و بازداشت‌ها افزوده شده است. در چند ماه اخیر تنی چند از اعضای کانون نویسندگان ایران- محمود دولت‌آبادی، فرزانه آقایی‌پور، مجید امین‌مویذ، ناصر زر افشان، فرخنده حاجی‌زاده و حسن صانعی- توسط نیروهای امنیتی بارها احضار شدند و ساعت‌ها مورد بازجویی قرار گرفتند. و هنوز زمان زیادی از صدور حکم سنگین زندان برای یوسف عزیزی بنی‌طرف نگذشته بود که محسن حکیمی یکی دیگر از اعضای کانون و از فعالان جنبش کارگری بازداشت و پس از تحمل حدود دو ماه زندان با وثیقه‌ی سنگین آزاد شد. در همین دوره برای پنج نفر از اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه، که هیچ جرمی جز دفاع از معیشت و حق تشکل خود نداشته‌اند، حکم زندان صادر شد. دانشجویان در دانشگاه‌های مختلف کشور مورد یورش و بازداشت قرار گرفتند. فشار بر اقلیت‌های مذهبی نیز نمونه‌ی بارز دیگری از تفتیش و سرکوب عقیده است که دامنه‌ی آن در ماه‌های اخیر افزایش یافت. در این میان بی‌پناهان و گم‌نامان معترض سخت‌تر کیفر شدند، که عالیه اقدام‌دوست نمونه‌ی مثال‌زدنی از این بی‌پناهان معترض است. و این‌ها، همه، تنها گوشه‌هایی از هجوم و سرکوب گسترده در چند ماه اخیر به شمار می‌آید..."

*پنجم اسفند ۸۷، کارکنان شرکت پردیسان در سمنان در مقابل استانداری در این شهر تجمع اعتراضی برگزار کردند و خواستار پرداخت ۲ ماه حقوق عقب افتاده خود شدند. مأموران نیروی انتظامی از ترس گسترش این حرکت اعتراضی به کنترل و محاصره تجمع کنندگان پرداختند.

*ایضا در همین روز (پنجم اسفند ۸۷) از طرف خبرگزاری ایلنا اعلام شد: تجمع کارگران چینی بهداشتی مینا وارد هفتمین روز خود شد... تعداد این کارگران به ۳۰۰ نفر می‌رسد و احساس می‌شود در صورت عدم توجه مسئولین، تبعات جبران ناپذیری خواهد داشت. در ادامه خبر آمده است: همچنین روز گذشته مدیریت کارخانه برای آرام نمودن کارگران در جمع آنان حضور پیدا کرد که نتیجه‌ای در پی نداشت و کارگران همچنان در تجمع به سر می‌برند.

* ششم اسفند ۸۷، کارگران نیروگاه سیکل ترکیبی شهر صنعتی رشت در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق‌های عقب افتاده تجمع کردند.

* در هفتم اسفند ۸۷ آمده است: بیش از ۲۰۰۰ نفر از کارگران لاستیک سازی دماذر اعتراض به عدم پرداخت

حقوق در دوماه گذشته دست به اعتصاب زدند....

*هشتم اسفند ۸۷، رادیو برابری طی گفتگویی از اخراج گسترده کارگران و تعطیلی کارخانه ها در شهر صنعتی کاوه آمده است؛ شاپور احسانی راد از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران در باره اخراج کارگران، وضعیت اسفبار کارگران مهاجر و خانواده های آنان و... جمع آوری امضاء جهت افزایش دستمزد ها خبر می دهد.

* دهم اسفند ۸۷، اعتصاب نمادین کارگران نوب آهن اصفهان آغاز شد؛ در ادامه خبر آمده است: کارگران نوب آهن اصفهان در شرایطی امروز اعتصاب خود را آغاز کردند که از سوئی بطور معمول اسامی کارگران هنگام دریافت غذا از رستورانهای کارخانه یادداشت میشود و از سوی دیگر مامورین انتظامات کارخانه امروز دست به گشت زنی مرتب در قسمتها و کارگاههای مختلف کارخانه زدند

*ایضا دهم اسفند ۸۷، کارگران کارخانه لاستیک دنا در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای چهارماهه خود در مقابل کارخانه اقدام به تجمع کردند. این کارگران در محل کار خود نیز دست به اعتصاب زده و از کارکردن خودداری کرده اند. صبح روز شنبه این حرکت اعتراضی به درگیری بین کارگران و کارگزاران در این کارخانه انجامید که در جریان آن، تعدادی از کارگزاران زخمی شدند

*سایت جمهوریت در تاریخ دهم اسفند ۸۷، مینویسد: گسترش فقر در سه سال گذشته خط فقر به ۸۰۰ هزار تومان میرسد.

*کارگران صنایع فلزی شماره ۲ رویهم رفته ۱۰ ماه است دستمزدی دریافت نکرده اند و اعتراضات تا کنونی این کارگران برای دریافت دستمزدهای معوقه شان علیرغم تجمعات مکرر آنان و وعده های مسئولین نه تنها محقق نشده، بلکه دادگاه یافت آباد حکم بازداشت شش نفر از این کارگران را نیز صادر کرده است.

*چهارده اسفند ۸۷، به گزارش ایلنا، دبیر اجرایی خانه کارگران استان قزوین از بیکار شدن ۱۱۰ کارگر این استان در دو روز گذشته خبر داد.

*ایضا در همین روز ایلنا خبر می دهد؛ دبیر اجرایی خانه کارگر استان مازندران از وضعیت بحرانی و سخت معیشتی کارگران کارخانه نساجی مازندران خبر داد. کارگران دو ماه حقوق معوقه طلب دارند.

* شانزدهم اسفند ۸۷، کارگران شهرداری شویسه واقع در بیست کیلومتری شهر سمنان - مریوان، سه ماه است که حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند. شهرداری روستای شویسه ۷ نفر کارگر دارد که از نظر امکانات بهداشتی هیچ گونه توجهی به سلامتی آنها داده نمی شود و در بدترین شرایط کاری و مالی بسر می برند.

* هفدهم اسفند ۸۷، به نوشته کانون صنفی معلمان ایران در تاریخ ۱۷ اسفند ۸۷ آمده است: رضا عبدی سنبل آبادی دبیر زبان انگلیسی منطقه ۱۹ آموزش و پرورش تهران به حکم سید حمید رضا حسینی رئیس شعبه ی ۱۰۵۹ مجتمع قضایی شهید بهشتی و تایید حکم، توسط آقای حمید محمدی رئیس شعبه ۱۹ تجدیدنظر به شلاق محکوم شد.

* هیجدهم اسفند ۸۷، به گزارش خبرگزاری مهر آمده است: حدود ۱۰۰ نفر از کارگران شرکتهای کشت و صنعت استان خوزستان صبح امروز مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند. این افراد خواستار احقاق حقوق خود و پرداخت ما به التفاوت بیمه فصول گذشته خود هستند.

*ایضا در هیجدهم اسفند ۸۷، به گزارش خبرگزاری کار ایران آمده است: کارگران نیشکر خوزستان در مقابل مجلس تجمع کردند تجمع کنندگان حدود ۲۰۰ نفر بودند به نمایندگی از سه هزار و ۵۰۰ کارگر این کارخانه در مقابل مجلس

تجمع کرده بودند. آن‌ها با بیان اینکه به صورت فصلی کار می‌کنند، اظهار داشتند که سالانه حدود ۶-۷ ماه کار دارند و در مابقی سال بدون حقوق و مزایای بیکار می‌شوند.

*نوزدهم اسفند ۸۷، کارگران صنایع شیمیایی ساری، بمدت ۱۰ ماه حقوق نگرفته‌اند این کارگران ۱۰ ماه حقوق خود را دریافت نکرده‌اند تنها امروز حقوق خردادماه خود را دریافت کرده‌اند.

* ایضا در تاریخ نوزدهم اسفند ۸۷، تجمع اعتراضی کارگران شرکت آردل حدود ۱۵۰ نفر از کارگران شرکت آردل در اعتراض به چهار ماه حقوق معوقه و پرداخت نشدن عیدی و پاداش خود مقابل دفتر سهامدار اصلی واقع در ضلع شرقی مصلی تهران تجمع کردند.

* بیست اسفند ۸۷، مسمومیت شدید کارگران معدن آق دره تیکان تپه و اجتماع اعتراضی آن کارگران ، دوازده تن از کارگران اخراجی معدن آق دره شهرستان تیکان تپه(تکاب) که در اثر استنشام بخار جیوه به شدت مسموم و از کار اخراج شده بودند به اداره کار این شهر شکایت کردند.

*بیست و یکم اسفند ۸۷، به گزارش ایلنا آمده است: صبح امروز جمعی از کارگران کارخانه پارس قوه به دنبال دریافت نکردن مطالبات خود مقابل کارخانه تجمع کردند. یکی از کارگران اظهار داشت: از مجموع ۵۰۰ کارگر این کارخانه، ۱۰۰ کارگر ۳ ماه حقوق و عیدی و پاداش سال ۸۷ خود را دریافت نکرده اند.

و این سلسله اعتراضات همچنان ادامه داشته و دارد...

تا فرارسیدن اول ماه مه ۱۳۸۸ راه درازی نیست، کارگران از همین امروز فریاد برمی آورند : به تصویب رسیدن دستمزد ۲۷۴/۵۰۰ تومانی تحمیل گرسنگی مطلق بر ما و خانواده هایمان است، با پیوستن به صف مبارزه برای افزایش دستمزدها از حق حیات انسانی خود به دفاع برخیزیم!

امیر جواهری لنگرودی

amirjavaheri@yahoo.com

۲۲ اسفند ۸۷